

Florentin
SMARANDACHE

ReSemnare

Editura Duran's
Oradea, 2013

Florentin Smarandache

ReSemnare

Referenți:

Prof. Dr. ADRIAN BOTEZ, Adjud, Jud. Vrancea

Prof. CORNELIA OLARU, București

Prof. ADRIANA ELENA RADUCAN, Craiova, scriitoare

Redactor de carte:

Octavian Blaga

Societatea cultural-științifică AdSumus

E-mail: octavian.blaga@laposte.net

E-publishing:

Editura Duran's

Oradea, Iuliu Maniu 48

Tel: +40 742 162.843

359 401.562

E-mail: ovi@durans.ro

Copyright:

© Florentin Smarandache, 2013

E-mail: fsmarandache@gmail.com

ISBN:

978-973-1903-56-9

Florentin Smarandache

ReSemnare

poeme cu poeme

cu ilustrații fotografice diverse

Societatea cultural-științifică AdSumus

Editura Duran's

Oradea, 2013

Cuprins

Poeme cu poeme (auto-eseu).....	16
Zile îngălbenind în calendare	17
Sentimente zdrențuite.....	17
Instantaneu.....	18
Ostilitate divină.....	18
Zgomote linisitoare	19
Flăcări râzând.....	19
Galopând printre sentimente.....	20
Călătorind spre mine însumi.....	20
Fotografia viselor.....	21
Noi în iarnă.....	21
Urmașii anilor	22
Peisaj fugar.....	23
Vedere invizibilă.....	23
Aproape pastel.....	23

Extindere.....	24
Autoportret înlácrimat.....	25
Ochi întorși pe dos.....	25
Elasticul memoriei.....	25
Cerul inimii tale.....	26
Magazine de vise.....	26
Zaruri noduroase.....	27
Cuie de muguri.....	27
Timp obraznic.....	28
Împușcând amintiri.....	28
Margini de zbor.....	29
Invitație.....	29
Pastorală.....	30
Facerea poeziei.....	30
Stea sonoră.....	30
Singur cu mine.....	31

Eboșă în oglindă.....	31
Frunze terfelite	31
Duel.....	32
Noi, între frunze.....	32
Desen interior.....	33
Monolog cu public	34
Așteptare.....	34
Idei în focare.....	34
Autopoem.....	35
Dureri irationalizate	35
Scheletice doruri.....	35
Cel care moare singur.....	36
Balcon cu soare.....	36
Ecologie.....	36
Iubire incendiată de inimă.....	37
Întuneric pur	37

Lumea e un fel de eu	38
Bombardând întuneric.....	38
Aplauze mute de petale.....	38
Bucolică înneagră.....	38
Triptic.....	39
Coșmar.....	39
Coșmar (continuare).....	39
Mesaje.....	40
Tren fără spații.....	40
Funeralii.....	40
Poduri de oseminte.....	40
Futurologie.....	41
Sperante.....	42
Delir.....	42
Întrupare.....	42
Picturi de duminică.....	43

Între cifre și versuri.....	43
Prizonierat.....	44
Surâs ruginit.....	44
Lumină în dungi.....	44
Culesul de păsări.....	45
Răni vechi.....	45
Vise naufragiate.....	46
Perspectivă.....	46
Ametitor de joase fântâni.....	46
Timp neblând.....	47
Glasuri mute.....	47
Marele vierme al gândului.....	47
Cosmos.....	48
Candelabru dă umbre.....	48
Şerpi de apă.....	49
Drum.....	49

Dragoste intermediată	50
Zile desculțe.....	51
Fârmituri sub grăția noptii.....	51
Cimitirul amintirilor	51
Urlete rănite.....	52
Plete de nisip.....	52
Paznicul singurătății.....	52
Război.....	53
Dragoste iluzorie.....	53
Shop de cuvinte.....	53
Timp de ceară	54
Contractie	54
Mare înlácrimată.....	55
Nelacrimi plânse.....	55
O clipă cu tine.....	55
Lama zorilor	56

Cântecul florilor	56
Angoasă.....	56
Teatru.....	57
Moarte.....	57
De dor de toamnă.....	57
Ani și sentimente.....	58
Fructe mincinoase.....	58
Lună dezgolită.....	59
Noi, timp abstract.....	59
Negativul unui gând.....	59
Portret de sine.....	60
O singură moarte.....	60
Întomnare.....	60
Traducere.....	61
Oră veghind.....	61
Între viață și moarte.....	62

Dialog	62
Ploi de flori.....	62
Antipasărea.....	63
Atât de dragă	64
Pe coardă arpegio.....	64
Gâlceava asemănărilor	65
Introversiune.....	66
Pro patria.....	67
Mă scald în apatie.....	67
Răspunsuri fără întrebări.....	67
Negresă blondă.....	68
Joc.....	68
Morală.....	69
Copii dezmatăfi.....	70
Călătorii.....	70
Crochiv.....	71

Obrazul pantofului.....	71
Frica de frică.....	72
Paradoxuri de verde.....	72
De-Alde Ion (intro)	72
De-Alde Ion (remember)	73
De-Alde Ion (extra).....	73
De-Alde Ion (postum).....	73
Răzbunare.....	74
Viață alb-negru.....	74
Suflet de cauciuc.....	75
Foc înghețat.....	75
Sub papuc.....	76
Versuri altoite.....	76
Inimă exactă.....	76
Zbor ilicit.....	77
Declarafie de dragoste	77

Prostituție.....	77
O pasăre-putere.....	78
De dragoste.....	78
Remoarte (fragmentar)	79
Cuvinte necuvântate.....	80
Dialog paralel	81
Celelalte cuvinte.....	81
Unde de struguri.....	81
Pădure de stele	82
Coordonate de piatră.....	82
Avânt de lună.....	82
Crâng împășărît.....	83
Mistere slute	83
Ușa de aer.....	84
Muzică umedă.....	84
Crochii cu fine.....	85

Jocul de-a cerul.....	85
Prin armura vremii.....	85
Întuneric stins.....	85
Suflet de statuie.....	86
Incendiu sub frunte.....	87
Blocat în tunelul cuvintelor.....	87
Gânduri bătrâne.....	88
Oră nebotezată.....	88
Zvonul timpului care vine.....	88
Inimă de plumb.....	89
O clipă cu tine.....	91
Inimă de plumb.....	91

Poeme cu poeme (auto-esenț)

În acest volum, fiecare poem este compus din versuri independente. Dar o legătură subtilă între versuri transcende. Așadar, ‘poeme’ cu ‘poeme într-un vers’ [sau meta-poeme].

Cartea putea fi structurată și diferit, ca un simplu volum de poeme într-un vers. Stilul volumului este eliptic. Lipsa verbelor (sau puținătatea lor) dând impresia de stagnare, de Timp Oprit, unde Sentimentele au Inghețat... sau de Poeme-Tablouri Pictate, ori Desene Onirice... Total este ca o listă nesfârșită de observații naturale și simțăminte. Metaforele și personificările se succed la infinit.

În această lirică e-atâtă singularitate pastorală, liniste profundă și pesimism: totu-i alb și pustiu, de o tristete nefărmurită.

Autorul

Zile îngălbenind în calendar

- Vântul, cu pelerina-i grea, pășește ușor.
- Submarinul emoțiilor se ridică la suprafață.
- Soarele se-arată rece.
- Umbra păsărilor zboară pe pământ.
- Marea e un cer căscat albastru.
- Umbra sufletului meu înăoată în ochii tăi. Speranțele - în doliu.
- Avioanele durerii și friciei se rotesc în cercuri.
- Bezna sună grav din bas...

Sentimente zdrențuite

- Un miros dulceag-amar, să ne-nghete înima.
- Ce chin și ce osândă, atâtă amar de vreme, sub ploaia de curinte !
- Prezentul va fi mâine.
- Haideți să pregătim moartea cea perfectă.

Instantaneu

- Aș vrea să te privesc cum îți înfloresc trandafirii pe buze.
- Și din ochi îți tresar mărgăritare.
- Să-ți mângăi părul ca lămâia.
- Și sufletul ca un lăstar.
- Pentru o clipă eternă ...

Ostilitate divină

- Vântul ne-atacă brutal cu pumni de metal.
- O rafală ne trage părul vâlvoi.
- Pomii, cu brasarde pe mânci.
- Frunzele ne împuie capul.
- Iar crengile grele ne bicuiniesc peste obraji.
- Floarea-soarelui își frânge gâtul și iarba dă înapoi de frică.
- Picăturile de rouă tocmai deschid ochii-n livadă, cât cerul.
- Doar usturoiul mai râde pe sub mustăti.

Zgomote linistitoare

- Vântul îmi linge fruntea.
- Timpul se apleacă peste cărți și rupe câte-o foaie.
- Fluturii se-așează-n cașii din grădină, înflorindu-i.
- Explosia mută a crinului.
- Tramvaiele, ca niște melci scăpă-rând scânteii din coarne.
- Deschid porțile de sticlă ale clipei.
- Râul, plecat cu sorcova de flori la vale.

Flăcări râzând

- Valurile umflate ale muntilor și trupul bland al poeziei.
- Foarte largă mine, cu elitre prinse de noapte, un greier.
- Dincolo, orașul, un bâlci infolit de oameni.
- Poezia arde pe dinăuntru.
- și ninge c-o zăpadă umană.

Galopând printre sentimente

- Soarele și-a pus doliu.
- Vocea ta mă înțeapă în ureche.
- Pe cer, stele dolofane, cu picioare groase, degerate.
- Vorbele dispar, măturate de timp.
- Trăim într-un nămol aurifer.
- Caută ochii ce te-au născut, lumană, găsiți urechile ce v-au ascultat, sunete !

Călătorind spre mine însuși

- Copaci cu crengi lăsate, ca de săni.
- În satul meu cresc cimitire.
- Intru în sufletul tău amar ca un buldozer.
- În tine întârzii câte puțin.
- Strig după mine și nu mă ajung.
- Dolul ochilor tăi îmi leagă inima.
- Giugiuileală - flămândă ca un lup.
- Eu tot veneam dispre toamnă.

Fotografia viselor

- Pe jos s-au risipit și ultimele secunde din ceasornicul vechi.
- Viața e ca un tren, în care, în fiecare stație, coboară și se urcă oameni, fără ca trenul să oprească sau să-și încetinească viteza vreodata.
- Trenul devine tot mai aglomerat, până dispare în negură.
- Limba vremii, limbă de vânt.
- Viață e fotografiată la minut.

Noi în iarnă

- Luna și-a tras oblonul și-a adormit cu o jumătate de ochi deschis.
- Urlă viscolul de lupi.
- Ne privim aplecați în tăcere.
- Iarna își încruntă sprânceana cri-vățului.
- Pământul s-a scufundat în cer.
- Eu și cu tine, îmbrățișați de iarnă.

Urmașii anilor

- Zăpada topește miroșul umbrelor.
- Sunt un poet nins de litere.
- Racheta gândului zboară în eter.
- Mitraliera necazurilor m-a pus la zid.
- Legat de mâini cu cătușe de eșcuri.
- Pe nisip, urma picioarelor desculțe.
- Pe cer, urma stelelor sclipitoare.
- Aici noaptea. Aici focul.
- Între ele, eu.
- Marea își brodează din valuri nebunia.

Peisaj fugă

- Casele calcă l-a-ntâmplare marginea drumului.
- Te profilezi pe umbra vremii.
- Cu fruntea boltită de cer.
- Îmi vând sentimentele ca actorul pe scenă.
- Un bolovan desparte ape mici.

Vedere invizibilă

- Tunul bucuriei mă loveste în plin.
- Devin invizibil și văd prin lucruri înainte.
- Umbrele miros a tăcere.

Aproape pastel

- Garoafe, rămase grele de culoare.
- Depărtare de apă.
- O poză fierbinte fumegă.
- Pomi cu capul bătut de vânt.
- Gândurile stau în cap.

Extindere

- Te leagă̄n în mine însūmi.
- Soră̄ mie, steaua, când cade pe cer,
frate mie, soarele, când apune.
- Mătūă mie, durerea.
- Numele sau lucrurile mă caūă.
- Șarpele aleargă̄.
- Ești o regină̄, dar numai în noapte.
- Te înțepēi în raze.
- Nu încap în mine, mă extind în
tine.

Autoportret în lacrimat

- Mă am pe mine însumi, câteodată.
- Mă ţin după mine până mămpiedic de mine.
- Lacrimile mă ușurează azi să mădoinesc.
- Nu credeam să-nvăț a ști plângere ...

Ochi întorși pe dos

- Albastru, cum e cerul murdar de nori.
- Să mă aștepți, căci veni-voi cu toamnele.
- Soarele e un arici cu țepi de raze.
- Simți cum te ating cu-n gând, cu ochii întorși de vederea pe dos?

Elasticul memoriei

- Sar în aer gândurile.
- Îmi umplu stiloul memoriei.
- O arie de gânduri mă-nțeapă în creier.

- ✚ Ochii tăi - culoarea creionului de dermatograf.
- ✚ Mi-ascut plaivasul mintii.
- ✚ Mă revăd student, îndesând în sala de lectură timpul.

Cerul inimii tale

- ✚ Pipăi sinucigaș tăisul cuțitului.
- ✚ Mă vizitează boala ades - cu acte în regulă.
- ✚ Mă înfățișez în beznă, în imperiul multinațional al iluziilor.
- ✚ Plivesc cuvintele, frazele, ideile.
- ✚ Scriu distrat pe cerul inimii tale.

Magazine de vise

- ✚ Dau de mâncare viselor.
- ✚ Struguri bolnavi de rinichi.
- ✚ Miros în vis flori uriașe, fășnind din pământ, din iarba verde, din lună, din stele.

Zaruri noduroase

- Pământul își duce-n spate crucea lui cosmică.
- Fructe zemoase prinse pe ram ca în cuier.
- Sunt un copil al începutului.
- Sentimente plouate.
- Plesnește buboiul unui vulcan colosal.
- Viață e o ruletă jucată cu zaruri noduroase.

Cuie de muguri

- Luna, roasă jumătate de viermii nopții.
- Frunze în vânt, vorbind prostii.
- Plăci cu muzică închisă-n ele.
- Timpul mai smulge o foaie din carte subțire a vieții.
- Două rațe sălbaticice se spală pe față.
- În tălpi îmi bat cuie de muguri.
- Zgomotos, un secol vine după mine.

Timp obraznic

- Timpul se face că nu mă vede și trece înainte.
- Sunt ca un fluture cu masca de gaze pe chip.
- Pe cer, stelele, ca niște puncte de suspensie.
- Pe pământ, tramvaiul se scăpa pe spate.
- Prin geamurile sparte, viscolul fluieră în biserică.
- Îndur obraznicia timpului.

Împușcând amintiri

- Petale hărtuite de fluturi.
- Un spânzurat în aer, fiindu-l pe Dumnezeu de-un picior.
- Omizi păroase, în mără spre pomul lăudat.
- Hainele tale, agățate în cuier ca fructele zemoase pe un ram.
- Cuvinte văzute la televizor.

Margini de zbor

- Văzduhul mă trage-n piept.
- Soarele ne cuprindă în brațe.
- Uimitor de-albastră marea – parcă ar fi căzută din cer.
- Un ram ne-arată cu degetul.
- Timpul adoarme cu botul pe labe.

Invitație

- Sângelile, duelând ritmic inima.
- Păsările în luncă sunt invitate la o partidă de bridge.
- Iubirea e de partea ta, ai pâinea și cutitul !

Pastorală

- Petale roze, ridicate în extaz, fără când infarct.
- Vântul circulă-n șareta cu viteza frunzelor.
- Grâul face drumuri pe la țară.
- Furtuna-și joacă rolul până la cap.

Facerea poeziei

- O contracetate se ridică în oraș.
- Versurile, ca niște sfaturi pentru amatorii de excursii ale luminii.
- Simt încleștarea timpului.
- Poezia visează.

Stea sonoră

- Fir electric, dolofan de lumină.
- Ea apare cu mâinile de zână.
- Își scaldă amăgirea în voce.
- Crește în tinerete.
- E chipul unui cuvânt, ca o stea sonoră.

Singur cu mine

- Aerisindu-mi creierul cu un vers.
- Întind ziua întreagă pe poieni.
- Un vânt puternic se iscă dintr-o naștere ușoară a gândului.
- Nici nu mă sunt.

Eboșă în oglindă

- Mă împart la toți.
- Cu fruntea mă hrănesc.
- Numai voi veți ști când mă voi naște, numai eu voi ști când mă voi muri.

Frunze terfelite

- Crengile au uitat de frunze și atârnă ca niște oameni ciungii.
- Crivățul mă ia brusc de urechi cu mâinile de gheafă.
- Un anotimp uimind de mare terfește frunzele.

Duel

- Tone de tristețe pe capul meu, metri cubi de îndoieri, Kilograme de durere.
- Nu se mai vin... Mă adun în tine.
- Cu limbile scoase, vorbele mi se duelează cu tălpile crăpate.

Noi, între frunze

- În lojă se-așează vântul, și boarea, și pasărea.
- Versurile sau noptile mi se topesc în suflet.
- Sunt o uzină de gângăni.
- Ești o culoare plângătoare.
- Privesc după gândul meu.
- Îți ucid numele.
- Întorci cerul pe dos.
- Condeiul îmi putrezeste.
- Imaginea ta se șterge din memorie cu guma.
- Frunzele stau la taifas cu vântul.

Desen interior

- M-am cumpărat pe mine însuși cu câteva iluzii.
- Fac alergie la dragoste falsă.
- Pe unde mă exist mereu?
- M-am izbit cu capul de un vers.
- Poezia mă nemoare.
- Cine a inventat limitele, timpul, sfârșitul ?

Monolog cu public

- Fug după timp.
- Lumea din noi, niște imagini dând în clopot.
- M-am lovit de mine.
- Și m-am simțit mai mult un eu, care se lasă scos din sine.
- Voră vă sunt dat, mie luat.

Așteptare

- Aștept o zi, care nu va veni niciodată.

Idei în focare

- Această viață n-are decât o singură intrare, dar mai multe ieșiri.
- Se aude timpul, cum vine grăbit.
- Sunt o țesătură de nervi.
- Iarba arde sub privirile roșii ale macilor.
- Focare de idei.
- Idei în focare.

Autopoem

- Beau zborul unei paseri.
- Numai cântecul mă poate odihni.
- Fierb într-atât, până dău peste mine. Speriat doar de sine.
- Mă veți găsi la timpul viitor.

Dureri iraționalizate

- Mă smulg din gânduri chinuitoare și privesc în afară.
- Sunt un chip fără nume.
- Timpul și-a lăsat barbă.
- Stau pe o saltea de vise.

Scheletice doruri

- Mi-e dor de adolescența pe care am râvnit-o.
- Vise cleioase-n pat de băiețăz.
- Trag perdelele amintirii.
- Deschid ușa largă a unei aventuri.
- Am jucat la loterie și-am câștigat o iluzie.

Cel care moare singur

- Timpul diferă de la om la om.
- Aura mea se strică-n plâns.
- Trăiesc în anotimpul din odaie.
- Sunt acela care moare singur.

Balcon cu soare

- Am strigat răspunsul tău, încolăcit de serpii bratelor tale.
- Cu mâinile amestecate de gânduri, tărfele nopții umblau prin noroaiile mintii mele.
- Bărbier al soarelui pe cer e orice amurg.
- În balconul luminat, vântul atârnă în streang.

Ecologie

- Marea face din piftii meduze.
- Criminali, macii, umpluți de sânge, ucid căldura din câmpie.
- Omul lucrează la crucea sa.

Iubire incendiată de inimă

- Inima dă foc iubirii trecute.
- Vâlvătaia aprinde văzduhul unei noi iubiri.
- Zâmbește lumina în lustră.

Întuneric pur

- Luna bandajată la cap.
- Să beau din noapte câte-un pic !

Lumea e un fel de eu

- Necazurile sună lung la ușă.
- Suferința e universală într-un șir de euri diferite.
- Mă veți găsi căsind un alt univers.

Bombardând intuneric

- Pesti în cercul de apă pe cer.
- Stelele își dau cu degetele-n ochi.

Aplauze mute de petale

- Pământul se rotește-ntr-o legendă.
- Garoafa a fost trăsă pe roată.
- Libertății i s-a pus pe cap o coroană înroșită în foc.
- Primăvara telefonează câteva flori.

Bucolică înnegurată

- Soare surdo-mut în plină noapte.
- Crengi vomitându-și frunzele.
- Apoi ploaia, urinându-și stropii.
- În seară, plopul e un negru preot.

Triptic

- Trupul meu, făcut din timp.
- Moartea mea, făcută din timp.
- Luna mă arde pe rug.

Coșmar

- Cad în groapa timpului de lut.
- Prins sub roata fără gânduri a automobilului.
- Copilăria mea murind în mine.
- Odă celui ce nu s-a născut și astăzi moare.
- Somn mort.

Coșmar (continuare)

- Mă întorc la mine în fiecare somn.
- Sabia scoate limba la mine.
- Un crin râde cu gura aproape de urechi.
- Mă trezesc însăramântat.

Mesaje

- Trimit mesaje pentru veacul de mâine.

Tren fără spații

- Timpul naște clipele, care cresc, devin ore, apoi ani, apoi secole, care îngheț oameni.

Funeralii

- Păsări mici mă curăță prin gură de resturi de cuvinte stricate.
- Hemoragia de raze a soarelui tinde spre cancer.
- Plâng în liniste la înmormântarea mea.

Poduri de oseminte

- Căzând în groapa morții.
- Înnoptez pe versuri scheletice.
- Un pod de oase între cuvântul viu și cuvântul mort.

Futurologie

- ❖ Timpul acesta care o să vie, ia să vedem noi dacă e ceva de capul lui acum!
- ❖ Epava unui destin viitor trece ca un strigăt.

Speranțe

- Cuvântul mă rosteste.
- Marea și spală visele.
- Speranțele se scoală de dimineață.
- Poate să se poată.

Delir

- Privighetoarea mută din codru.
- Cobaiul de sine, cu blana moale,
bun la anatomie.
- Temnicer la celula de granit a
timpului, înhămasem sănii lungi
la câinii de metal ai iernii.
- Din floare-n floare, albina își trimite parola.
- Rumegă-n câmpie oasele timpului.
- O oră bortoasă de lumină.

Întrupare

- Nu lovîți lumina !, am strigat.
- Fiecare parte din mine, murind,
nastă o altă.

Picturi de duminică

- Trimit un vis ambasador la soare.
- Norul acela turtit, de parcă i-ar fi pus Dumnezeul mâna în cap.
- Plopi de kanada, cu trupul subțire și capu' în nori.
- Un vânt aiurit, golan.
- Marea bronzată, cu fundul gol.
- Brazi zâmbărefi, pinii.
- Frunzele – femei ușoare.

Între cifre și versuri

- Drum drept : din ermetismul cifrelor în ermetismul poeziei.
- Cireșele, pe buze care vor să fie sărutate.
- Poezia e o floare, printre buruieni.
- Între cifre și versuri, port omenirea toată-n mine. Am obosit gândind.
- Car cuvinte grele-n spate.
- Viața are părul de sârmă.

Prizonierat

- Arbori bătuți la palme în publicul des al pădurii.
- Am închis un gând, prizonier în creier.

Surâs ruginit

- Mă-ntorc în cuvânt.
- Alunec din ora aceasta.
- Lipsesc cuvinte pe stele.
- Sunt dincolo de lumină, cu fruntea tatuată de idei.
- Apleacă-ți sunetul spre mine!

Lumină în dungi

- Rup note din vioară.
- Pun punctul pe i, de la inimă.
- Cuvintele-și încig gheara în carne.
- Piatra inspiră poezie.
- Unii zboără spre beznă.
- Margaretele au rochite albe.
- Soarele trage linii.

Culesul de păsări

- Alunec ușor, pe scara blajină a somnului.
- Tipătul aleargă după tine.
- Să culegem câteva păsări !

Răni vechi

- Bați în poarta inimii mele.
- Rănilor vechi mă cheamă.
- Fulgerele mă lovesc în tâmplă.
- Pe frunte îmi cresc cuvinte.

Vise naufragiate

- Îmi sting lumina interioara și mă culc.
- Trag perdelele sufletului meu.
- Ești atunci stăpâna flotelor de flori.
- În naufragiu.

Perspectivă

- Făpturi orbite de lumină.
- Și din foc de paie se înalță fum.
- Te zbați, ca un pește într-un ochi de apă, doritor de mare.
- Viața e o sală mare în care plătești pentru a asculta muzică.
- Valurile lovesc marea.
- Dau timpul la o parte și merg înainte.

Ametitor de joase fântâni

- Privesc în fântânile sufletului.
- Privirea se rupe de ochi și călătoreste, ametitor de jos, dispărând.

Timp neblând

- Soarele lucește pe orice cer.
- Lumina se retrage.
- Trebuie să ajung dincolo de mine.
- Vreau să anin cuvinte-n cer.
- La lumina lunei nu avem umbră.
- Nu trăiesc în prezent.
- Departe foarte, moarte !

Glasuri mute

- Bocitoarele sălcii de apă, în haine zdrențuite.
- Mă culc în pat cu noaptea.
- Aud glasurile mute ale sălciiilor care umblă noaptea prin viață.

Marele vierme al gândului

- Am scris pe cântul privighetorii balade de iubire.
- Tu mă respiți în versuri.
- Fiecare om poartă o cruce în el.
- Fiecare gând, un vierme.

Cosmos

- Pe schiuri alunecă sunetele la vale.
- O stea de nimeni.
- Ascultă cum ruieste universul, mișcându-se printre planete !
- Uneori se ivestește o stea pâlpâitoare.
- Cosmosul face paradă.

Candelabru dă umbre

- Să aprindem trecutul !
- Și-n noaptea ta există lună.
- Ești o nimfă a izvoarelor de lacrimi.
- Ai stors seva dulce a trupului meu.
- Mă-nvinge așteptarea unei amintiri care să nu doară.
- Valurile vietii vin când încărcate cu pești, când flămânde - spre noi.
- Acum, în viața mea e doar un candelabru care dă umbre, însă foarte puțin.

Şerpi de apă

- Pământul este o mare întindere de umbre; fiecare e umbra celuilalt.
- Apele sunt o mare întindere de suflete.
- Fiecare suflet ascunde un şarpe.
- Eu sunt o luntre înotând pe ape.
- Şerpii de apă desenează umbre pe pământ.

Drum

- Simfi nevoia să-şi descarci sufletul.
- Să dai tot ce e rău din el.
- E ca într-o călătorie fără ghid, neplanificată.
- E un drum greu, ascuns sub copaci.
- Iubita, de exemplu, e scăldată într-o lumină albă.
- O văd ca dintr-un univers paralel.
- Şi-a pus sigiliu pe cuvinte.
- Iar eu am ales un drum greu, ascuns sub copaci.

Dragoste intermediată

- Să trecem de la mine la noi.
- Fii mijlocitor între tine și mine !
- Am tras obloanele peste inimă.
- Sunt lustruit de absolut.
- Te port ca pe o floare la ureche.
- Ești pentru mine o imagine neclară.
- Am renunțat la umbră, să știi.

Zile desculțe

- S-a copt prea mult mărul iubirii.
- Începutul sfârșitului, iată adeveratul început!
- Vindecă-mă de tine !
- Cercul este un poligon fără laturi.
- Sunt format doar din cuvânt.
- Îmi spăl poemele de tine.

Fârmituri sub grația nopții

- Lumina se-nsingurează în sânge.
- Ne egalează pustiul.
- Nu pot fi cu mine din cauza singularătății.
- Adun fârmituri de sentimente sub grația nopții.

Cimitirul amintirilor

- Lumină umedă, înmuiată, filtrată.
- Moartea se naște din viață.
- Timpul negru al tăcerii.
- Pene obosite.

Urlete rănite

- Să sun la ușa cerului !
- Să fiu îmbolnăvit de sine !
- Nu te mai cărni, suflete !
- Să-nving cuvintele, nu invers !
- Să-mi fac cuib într-un poem !
- Să hoinăresc prin mărăcinișul ideilor !
- Pace fie, dragoste !

Plete de nisip

- Cuvinte înflorind în poezie.
- Urmele luminii pe nisip.
- Să-nțeleg limbajul lucrurilor.

Paznicul singurătății

- Tu, ca întotdeauna, îmi păzești singurătatea.
- Îți respir frința.
- Sâmii tăi de măr copt mă dor.
- Mi-am făcut inima colivie dorului tău.

Război

- Cascheta de sânge a soldatului ucis.
- Pat de frunze încălzit de femeie.
- Muntii s-au dizolvat în ceața uitării.
- Ferestrele dau zvon clopotelor.
- Naive flori, soldații cu arma la umăr.
- Pământul doare.

Dragoste iluzorie

- Ceara viselor se topește.
- Lămpile lunii aprinse.
- Se uită la mine ca o zeiță.
- Dansează cu lumină albă pe brațe.
- Mă regăsesc în jungla unui poem.

Shop de cuvinte

- Turfuri de foc.
- Inimă dinamitată.
- Economie de vise.
- Urmele sunetelor.

Timp de ceară

- Solzi de soare.
- Soare înflorind.
- Flori de fete. Fete de nufăr.
- Nufăr încrăpător în timp.
- Timpul naște alt timp.
- Timpul nou naște stele noi.
- Stele în genunchi la geamuri.
- Ca niște borne împietrite.
- Niște cai rânjind ca niște statui.
- Trăim într-o istorie nouă.
- Tăvălugul războaielor nu-a trecut
peste noi.
- Izvoare de iarnă.

Contractie

- Nașterea izvoarelor doare planeta.
- O creangă de primăvară pletoasă.
- Pletele nasc o nouă furtună.
- Sufletul meu prinde posturi străine.
- Mi-am legat șnur roșu la inimă.
- Timpul mă strânge.

Mare înlăcrimată

- Marea e o prăpastie răsturnată.
- Lacrima moare pe piatra uitării.
- La plimbare, cu carul greu al tim-pului.
- Lumina e caldă.
- Marea sărută fărmul.

Nelacrimi plânsse

- Muntele plutește între prăpăstii.
- Vor seca oglinzile.
- Colții nopții se înfing în zi.
- Luminile nopții aprind licurici.
- Viața naște moarte.

O clipă cu tine

- Casa doarme linistită.
- Părul tău, răvășit de pescăruși.
- Zările au ochii tăi albaștri.
- Cade clipa.
- Marea bate-n nisip medalii de dor.

Lama zorilor

- Noaptea, peștera zilei.
- O călimără plină de litere.
- Prezent adânc în timp.
- Câmpii leș lanuri.
- Rosul răsărit, galbenul apus, negrul nord.
- Apele curg în viitor pe lama zorilor.

Cântecul florilor

- Morții sculptează linistea în piatră.
- Florile ne-au deschis ziua.
- Aurul topit umple clipa de vară.
- Linistea amortește deasupra.
- Florile cântă.

Angoasă

- O spaimă de spaimă sporește largă pământ.
- Tăceri în surdină așeză vesnicia într-un zbor.

Teatru

- Antenele visului se ridică pe scenă.
- Stea cu suflet, un text.
- Actorii au însirat secundele pe sărmă și fac parada.
- Ca niște bomboane poleite, spectatori sug clipele.

Moarte

- Horele izvoarelor curg spre mare.
- Șoareci ronfăie timp.
- Vântul își ascute briciul.
- Strigăt în noapte, prevestitor.
- Moartea, boala incurabilă a lumii.
- Răsare unde e necesară.

De dor de toamnă

- Un soare urduros zâmbește amar...
- Cu indiferență desenată pe față, cocoșul trezește răsăritura.
- Au înlemnit salcâmii de priveliști.
- Gutuii adună culori din pământ.

Ani și sentimente

- Ce greu, să fii la înălțimea unui sentiment!
- Sunt în urma ta la câțiva ani.
- Sabia vietii e scurtă.
- Muntelui pe vârfuri îi cresc coarne.
- Pe coline, brândușe cu fuste scurte.
- Ani și sentimente în asimetrie.

Fructe mincinoase

- Fructe mincinoase, de furat.
- Alea dulci erau acre, iar alea acre erau dulci.

Lună dezgolită

- Luna își trage zăvorul de la ochi.
- Păsări cu rădăcini își curăță zborul de înălțimi.
- Linia curbă a lunii e un purece în salt.
- Luna întreînchide ușa.

Noi, timp abstract

- Valurile-mi sar în cârcă.
- Tu dormi cu mine în același vis.
- Amintirea ta, ca o sculptură în piatră, pe un mormânt funerar.
- Tu, care eşti de parcă n-ai fi ...

Negativul unui gând

- Mi-au amortit sentimentele.
- Vis de vis printre pletele ploii.
- Fluturi adunând culorile.
- Dincolo de acolo.
- Păsări fără aripi, vopsindu-și în albastru zborul.

Portret de sine

- Mi-am peticit sufletul cu vise și speranțe.
- M-am stors întreg de lumină, ca un reflector care moare pe scenă.
- Cu un răspuns, îmi pun o serie de întrebări.
- Mă desenez pe mine ca pe sine.

O singură moarte

- Îmi lipesc fruntea de gânduri și adorm.
- În viață, vreau să mor o singură dată.

Întomnare

- Tu, ce urci dealul la cer, scutură-ți aripa de praf!
- De-atâta căldură, prin pădurea rece, un țap de la munte își taie barba sau venele.
- Se scutură gândurile toamna ...

Traducere

- Bat în cuie cuvinte pe bolta de sticlă a tăriei și ele curg peste mine.
- Scutur din păsări trilurile.
- Pășesc cu umbra în spate.
- Locuiesc în numele meu ca într-un pat strâmt.
- Bat, să le scutur de pleavă, verbele, pe măsură ce ies din mintea mea.
- Întineresc litere.
- Sunt un tăciune lăsat la vatră.
- O viață fără sentimente.
- Să mă traduc în lucruri.

Oră veghind

- Flori coapte.
- Morții aştern linistea pe piatra cimitirului.
- Ziua îngenunchează dimineață.
- Largul s-a prelins în mare.
- Într-un nor gri își căută mormânt pescărușul.

Între viață și moarte

- Albul, un fel de absolut, până la negru.
- Viața înaintează spre moarte.
- Versuri care prind doar sfârșitul fenomenelor.
- De parcă viața ar începe cu sfârșitul ...
- Mormintele gazoase ale străbunilor plutesc în aer.

Dialog

- Ea scoate îngeri din gură.
- Eu îmi cedezi ce nu-mi aparține.
- Ea sau timpul mă îmbată.
- Mă afund în străinul din mine.

Ploii de flori

- Albastrul ochilor scurs pe pleoape.
- Trandafir spinos de dragoste.
- Flori albastre și otrăvite.
- Plouă peste dragostea noastră.

Antipasărea

- Hârtia suportă și răzvrătirile.
- Așa cum foamea se face din alimente.
- și antipasărea din urât.
- Imaginându-ți că săruji o gură de canal sau că mângeai părul de pe bulan.
- Dintii ca fasolea.
- Unghiile tale lungi și gheare.
- Sau vecinul Gheorghe, personificarea antipăsării: Gheorghe taie lemne; Gheorghe nu taie lemne; Gheorghe taie; Gheorghe taie fumul cu cuțitul; Gheorghe nu taie lemne; Gheorghe taie frunze la câini.
- Găini ce n-au minte nici cât o găină.
- Fața ta, ca un aragaz cu două ochiuri.
- Vulpea doarme păsărește.
- Azi sunt o antipasăre.

Atât de dragă

- Atât de dragă, Olga,-mi ești !
- Și te-aș iubi de la distanță ...
- Sunt pomul dezrădăcinat și fără de speranță.
- Atunci când te-am îmbrățișat, o, tu, făptură dulce, în sânge m-am cutremurat...
- La masă, lângă tine-am stat ca lâng-o zână albă.
- Și mă simteam infierbântat...
- Și fără de speranță !

Pe coardă arpegio

- Tu, nobilă sibilă, iubire imposibilă, ca un impresario, de inimă imbroglio !
- Când te vedea-voi în zăvoi, cu dor de taină amândoi, să vii, să nu mai vii, la mine în pustii !
- Almintarea, ce te-ar oprea, olgă, tu, frumoasă prea ?

Gâlceava asemănărilor

- Știam povesti de pe când lupul era cățel și vulpea fată mare.
- Lumina cântă din orgă.
- Eu, îmbătat de vise, ca totdeauna.
- Nici măcar buzunare la șort.
- Apa, îmbrățișată de maluri.
- Și trecutul și viitorul se formează dintr-un prezent continuu.
- Orizont al orizonturilor.
- Reziduu reziduurilor.
- Tu ai smuls mereu florile în loc de buruieni.
- Aveai impresia că eu sunt de ghips.
- Binele în exces dă rău, am învățat.
- Ai vorbit când trebuia să taci.
- A trecut; o istorie a asemănărilor.
- Acum, nu e nici suflet de om.
- Doar niște neoameni trag badoace pe ulitele Bucureștiului.
- Cuvinte lungi, cu coadă de păun, atât a mai rămas în urma gâlcevei.

Introversiune

- Nu m-a condus nimeni la aeroport,
m-am condus singur peste tot.
- Să-mi aleg o țară de nonadoptiune.
- Am făcut urechile mari peste tot.
- Dar istoria este istorică și isterică.
- Mereu încunjurat de soldații minciunii.

Pro patria

- Singura culoare a ţăranului e pământul.
- Cerul de zbor al poetului e pământul ţării.
- Ţara o mutăm în noi, unde am fi.

Mă scald în apatie

- Mă scald în apatie.
- Sub linia gândului.
- Într-o absență dulce și moale.
- Năpădit de amintiri goale, lipite de frunte cu scuipat.

Răspunsuri fără întrebări

- Scriu din auzite.
- Pomii fac umbră degeaba.
- Mașina porni în galop.
- Din senin, aşa, deodată, s-a făcut senin.
- Și întrebarea poate fi un răspuns.
- Cu condiția să fie adresată.

Negresă blondă

- Era un întuneric de nu-ți vedea îndoielnic de la mijlocul mâna.
- Stăm pe aplecătura inimii.
- A venit atunci o negresă blondă, numai bună de pus la rană.
- Amabilă și totuși distanță, zâmbitoare, dar totuși rece.
- Curând, negresa blondă cuceri înțunericul.

Joc

- Mi-am dat seama că nu trebuie să te iei în serios pentru cele scrise.
- Hârtia suportă orice, așa că pot născoci la infinit.
- Și mă uitam la ei, oameni bătrâni, se jucau ca niște copii.
- Nu mai vreau probleme, ci doar soluții.
- Așa că dorm ca un rege sub plapumă.

Morală

- ❖ Cunoscând, stăpânești.
- ❖ Stăpânit, cunoști.
- ❖ Ca un bine înmulțit cu alt bine.
- ❖ Ca un rău încis într-un radical.

Copii dezmatăți

- Foamea li se citește pe umbră.
- Săraci, ca un soare englez.
- Cozi un petec și se rupe altul.
- Condamnăți la viață monotonă – se uită doar la televizor.
- Nici stelele, nici norii.
- Și toti am vărsat câte o lacrimă; numai una!
- Să nu te întrebi de ce se urăsc oamenii ?!
- Trăiesc atât de puțin!

Călătorii

- America este un popor de popoare.
- În Zair îți trece ecuatorul printre picioare.
- Turul României cu turul pantalonilor.
- Când călătoresc, parcă timpul se dilată, și o zi de drum este mai mare decât una obișnuită.

Crochiiu

- Anticariatul nu e un cimitir de cărți.
- Totul depinde de funcția de inertie a cititorului.

Obrazul pantofului

- Mingea se lăsă-n gol din vârful unui pantof lustruit.
- Nici capra nu merge de bunăvoie la târg, dar o iei de barbă și o duci.
- Dar azi nu se mai poartă la casă poartă.
- Omenirea a pus cap la cap cozile.

Frica de frică

- Uneori, îmi e teamă fără să-mi dau seama din ce motiv.
- Ca și cum motivele justifică teama ...

Paradoxuri de verde

- Femei cu pălării albe culeg ciuperci cu pălării roșii.
- Femeiște cu pălăriuțe culeg ciupercuțe cu pălăriuțe.
- Fior liric îți trezeste și o judecată științifică.
- Curăță neonul până-l facebec.
- Poate este și o linie de despărțire care unește.
- Apa din Someșul Cald este rece.

De-Alde Ion (intro)

- Într-o zi, mă atinsese înțelepciunea.
- Era un joi spre vineri, la Bălcești.
- Dam pe bandă rulantă teste fără texte. Atunci am scris Tratatul.

De-Alde Ion (remember)

- Eram un sătăt în cap.
- Mă învârteam, ca la biliard, din colț în colț, iar tu îți săltai în sus rochiță (rândunicii).

De-Alde Ion (extra)

- Vărsam laptele cucului, împlicindu-mă.
- M-am scutat mort (de beat).
- Atunci am aflat că liliacii văd cu urechile.
- Vulpea m-a privit cu un ochi de vultur.

De-Alde Ion (postum)

- Ziua judecății vine după teoremă.
- Vreau să mă dorm, să mă zbor.
- Peregrinez prin mine.
- Nu îmi ajung nici mie.
- Când mă gândesc că voi deveni un cadavr... .

Răzbunare

- Creștea inima-n ei cât un pepene.
- Mi-au arătat pe viu un mort.
- De murit, moare oricine.
- Dar i-am dat afară din inima mea.

Viață alb-negru

- Poezii negre scrise în alb.
- Oameni albi măcinăți de gânduri negre.
- Apă infectă, urâtă foc.
- Trecătoarea, ca un guler de munți.
- Numai după ce moare omul anomin își dai seama c-a trăit.

Suflet de cauciuc

- Un bagaj de haine și-un bagaj de cunoștințe.
- Pâine cu unt și cu muzică.
- S-a luat de gâtul meu ca o plantă agățătoare.
- Alergam în golul tău.
- Am murit până a doua zi dimineață.
- Voi neexplora jungla.
- Eu sunt scriitor de matematică.
- Vin spre voi din alt mileniu.
- Am să cad în sus.

Foc înghețat

- Ard și îngheț.
- Lipsa de lacune e și ea o lacună.
- Poem la reparat: i-au pus câteva piese mecanice dintr-un jurnal și alte aripi de ceară.
- Mă spăl pe fierul de călcat.
- Soarele are ochiul de zeu.

Sub papuc

- Sandalele îl bat la picior și nevasta la cap.
- Îi dă câte o căpsună mură-n gură.
- Se duce la crășmă să moară de rachiu și apoi se-ntoarce.
- Pentru a da tonul, trebuie să ai un diapazon.

Versuri altoite

- Draga mea ca o stea cu coadă ești o regină între buruieni.
- Cu ochii tăi miopi la dragoste.
- Ș chipul tău de trandafir pălit.
- Iubita mea cu ochii verzi de sticlă, cu părul negru, lung, de cucuvea.
- Cu sănii de înțepi urzică.

Inimă exactă

- Cuvinte-glasuri.
- Oglinda râde.
- Ziar găurit de inima mea.

Zbor ilicit

- Trăind în nemoarte.
- Cuvânt plin de sânge.
- Cântecul meu se loveste de un călător turmentat.
- Nu mă mai pot scăpa de mine.
- Nefiind în fiind.
- Leagăne pentru tristete.
- Mă exilez printre cuvinte.
- Suferințele-mi au prins în horă väile pe care le ridic la cer.
- Simțuri mutilate.
- Trăind în neființă.

Declarație de dragoste

- Pe harta sufletului meu te-aștept abia mâine.

Prostituție

- Femei bolnave, căzute la pat - mai ales la patul bărbaților.
- Case de femei pentru bărbați.

O pasăre-putere

- Gândul, copil.
- Acum e atunci.
- O rază de mâine.
- Piroane de cuvinte bătute în frunte.
- Îmi zâmbeau săngele.
- Viitorul îmi stă în față și nu vrea să se dea la o parte.
- Am doar o pasăre-putere la bord.

De dragoste

- Părul tău, de culoarea furtunii.
- Călimară, cu sânge albastru.
- Păsări, învățând de la tine să zboare.
- Flori, luând de la tine culoare și de la tine cădere-a-nvățând.
- Vreau să ning, să ploi, să strig.
- Vreau să fiu zarva pe care se aşterne tăcerea mea.
- Dar nu. Ochii tăi sunt un lac înghețat.

Remoarte (fragmentar)

- Dumezeul i-a pus Evei o coastă de azur, să strălucească.
- Îmi consult sentimentele.
- Sentimente-n naufragii.
- Oh, piatră, mă încremeni !
- Steaua aceea face fructe.
- Versuri sprijinite-n cârjă.
- Istoria unei mierle.
- O cădere de mine.
- Ființa mea, ca un strigăt.
- Sculptez linistea.
- Tărani bătrâni, cosind lumina de cu luminat.
- Eu, nefiind fiind.
- Pustiuri de pași.
- Citesc în litere.
- Mă-mpiedic în imagini.
- Îmi uităsem ochii în carte; i-am luat și i-am pus pe fereastră.
- Cum stau aliniați în spatele meu anii ...

Cuvinte necuvântate

- Cuvinte-ale mele, pe unde ați fost?
- Se scurge din ochi ființa voastră.
- Să îmi ajung cu cuvintele mele.
- Îngenunchez cu cuvinte în fața ta,
lumină!
- O fereastră umplută cu cuvinte.
- Îmi seamăn mie și cuvintelor mele.
- Un cuvânt a înflorit din pământ
chiar în fața mea.
- S-a protăpît aici și nu mai pleacă.

Dialog paralel

- - Licurici, aprindeți-vă sufletele !
- - Luminăm și noi cu inima.
- - Licurici, dați luminii ce-i al întunericului !
- - Luminăm și noi cu sunetul.

Celealte cuvinte

- Arunc reziduuri - cuvinte.
- Cuvinte oprite cu sila să-și facă stagiaatura.
- Te joci în cuvinte.
- Cuvintele, murind pe buze.
- Și cad printre dinți resturi-cuvinte.
- Cuvântul se întoarce în moarte.

Unde de struguri

- Capete golite de creier și liniste.
- La umbra poemelor, cu gândul la soare.
- Unde de struguri.

Pădure de stele

- Când seara mă colind cu steaua.
- Steaua aceea, mutată din eternitate.
- În lucrurile dimprejur pătrunde suflul meu.
- Moarte de nichel.
- Voi patina în memorie.

Coordinate de piatră

- Călătorie fără întoarcere.
- Ne-ascundem noaptea.
- Fraza emoției acoperă timpul.
- Nu ești niciodată destul de singur, niciodată destul de nefericit.
- Viața e o călătorie fără întoarcere.
- Moartea învață de la mine să trăiască.

Avânt de lună

- Fruntea de foc a lumânării.
- Rătăcitoare prin cer.
- Liniste strânsă în jurul crucilor.

Crâng împăsărit

- Câmpiiile privesc în sus.
- Tăcerea lor e muzică.
- Eu locuiesc într-o secundă.
- Călare pe spinăriile parcă albastre ale orelor.
- Nemultumirea de lucruri.
- Mereu la limita nopții.
- Construind zidul cuvintelor.
- O seară de piatră.
- Bântuie scheletele ideilor.
- Timpul sare pe treptele orelor.

Mistere slute

- Cui te suferi supus?
- Amurgul intră-n fereastră.
- Vise străine prin sufletul meu.
- Epava acestui poem în adâncul sufletului.
- Inimi vesnic în cutremur.
- Mă doare puțin mai mult.

Ușa de aer

- Linistea – un nume al meu.
- Această zi fără chip, de un verde sonor.
- Să mori frumos, în antene de vânt.
- Făina tăcerii mă pudrează cu zâmbet de ferestre sparte.
- Prin ușa de aer, larg deschisă.

Muzică umedă

- Sunete spânzurate de clopote.
- Ochi înflorind din pleoape.
- Iese lumina din muguri.

Crochii cu tine

- Iese lumina din ochii tăi.
- Babă-oarbă noaptea.
- Vis născut mort.

Jocul de-a cerul

- Bolta e încinsă cu-n brâu de nori.
- Vânturile stau la taifas.
- Petale immense de soare.
- S-au fixat pe cer glasuri de flori.

Prin armura vremii

- Nu sunt meșterul Manole.
- Scăldat în oceanul de vise.
- În duet cu mine însuși.
- Am nevoie de un nume.
- Să pot răzbate prin armura vremii.

Întuneric stins

- Clipele picură din ani.
- Arbori primeniti cu flori.
- Pătrar de lună.

Suflet de statuie

- Plopii beau cerul.
- Marea-ncinge.
- Frunte mânăiată de sfială.
- Cu mormântul în istorie.
- Spirala timpului, aer încărcat.

Incendiu sub frunte

- Când eu sunt tu și tu rămâi la fel.
- Când tu rămâi la fel și eu nu sunt tu.
- Mi-e rău de tine.
- Un fel special de durere.
- Ochii tăi – gloante oarbe.

Blocat în tunelul cuvintelor

- Vidul dintre cuvinte.
- De văzut, nu. De auzit, nu.
- Din locul acesta începe noaptea.
- Deschide timpul să vină la mine.
- Eu și non-eu; alergăm în cerc unul după altul să nu ne ajungem.
- Era un verde de neobișnuit.
- Vremea e capricioasă, ca femeia.
- M-am consumat într-un vers.
- Ca macul de atâta roșu.
- Aud cum pleacă lumina spre mine.
- Un gând trecând în negând.
- Se întâmpla pe nepământ.

Gânduri bătrâne

- Aud tot mai ades cântecul insuportabil al morții.
- Rece, depărtarea; depărtarea e timp.
- Anii mei sunt casanți.

Oră nebotezată

- Mugurii plesnesc ramurile.
- Soarele e un cioban care își mână oile, preschimbate în nori la pătrat.
- Fruntea mi-e plecată dup-un vis.
- Spuse nespus, celealte cuvinte.
- Iubirea se aşeză-n sânge.
- Pe unde se tac greierii ?
- Aud horcăitul noptii.
- Befia vietii intr-o oră nebotezată.

Zvonul timpului care vine

- De o vreme, tot culeg nopti.
- Mă duc, că timpul mă așteaptă.
- Un ultim vers, ca un stejar cu frunze bătrâne.

Inimă de plumb

- Frumusețea-ți crește-n obrajii.
- Cerul are surâsul tău.
- Doar inima-ți-e de plumb.

O clipă cu tine

- Casa doarme liniștită.
- Părul tău e răvășit de pescăruși.
- Zările deschid ochii tăi albastri.
- Și cade clipa.
- Iar marea bate-n nisip medalii de dor.

Inimă de plumb

- Frumusețea-ți crește-n obrajii.
- Cerul are surâsul tău.
- Doar inima-ți-e de plumb.